

РЕШЕНИЕ

№ 4598

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4069** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЗД [фирма], с ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от пълномощника си адв. Г. срещу решение № 20000134 от 04.01.2021 г. на софийски районен съд, НО, 136-ти състав, постановено по НАХД № 10119/2020 г., с което е потвърдено НП № Р-10-354/03.07.2020 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал.1, т.2 и чл. 647, ал.2 КЗ, вр. §1, т. 51 ДР на КЗ, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 126, ал.1, т.3, вр. чл. 312, т.1, б. Г от Делегиран регламент /ЕС/ 2015/35.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че органа е наложил санкция на дружеството за неспазване на законова процедура и за нарушение, което не е извършено. Описаната от КФН фактическа обстановка не представлява нарушение, тъй като задължаващата норма е отменена. Счита за нарушен давностния срок по чл. 34 ЗАНН. Също твърди, че неправилно е определена датата на нарушението. Излага съображения за това, че наложеното наказание не съответства на целите на

административното наказание, съгласно чл. 12 ЗАНН. Счита, че извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателно постановление. Алтернативно моли за преквалификация на наложената санкция, като бъде определена като такава по чл. 644, ал.1, т.1 КЗ и съответно да бъде наложена минимално определената в закона.

В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът, Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител ю.к. С., в съдебно заседание, оспорва жалбата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени по делото подробни писмени бележки излага съображения за правилност на решението и неоснователност на касационната жалба. Моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена служебна проверка в електронния портал на КФН, чрез който застрахователните дружества подават своите отчети, справки, доклади и приложения, било установено, че ЗД [фирма] е представило тримесечен финансов отчет и тримесечни справки по чл. 4, ал.1, т.1 и т.2, б. Б от Наредба № 53/23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд, с вх. № 10-10-П-78/14.02.2020 г., както и тримесечни справки по чл. 4, ал.1, т. 2, б Г. В от същата Наредба /образци с тримесечни количествени данни по чл. 304, §1, б. Г от регламент /ЕС/ 2015/35, които са четвърто тримесечие на 2019 г.

Констатирано е закъснение за подаването на посочените отчети и справки по чл. 4, ал.1, т.1 и т.2, б. Б и б. Г от Наредба № 53/23.12.2016 г., тъй като съгласно чл. 4, ал.1 от Наредбата посочените документи, отнасящи се до четвъртото тримесечие на 2019 г. следва да се подадат до 04.02.2020 г.

Във връзка с констатираното нарушение от ЗД [фирма], бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-283 от 09.04.2020 г., връчен на представител на дружеството, който го е подписал без възражение.

Срещу АУАН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП № Р-10-354/03.07.2020 г., в което нарушението е описано като такова по чл. 126, ал.1, т.3, вр. чл. 312, т.1, б. Г от Делегиран регламент /ЕС/ 2015/35, изразяващо се в забавяне представянето на тримесечен финансов отчет и тримесечни справки по чл. 4, ал.1, т.1 и т.2, б. Б от Наредба № 53/23.12.2016 г. и тримесечни справки по чл. 4, ал.1, т. 2, б Г. В от същата наредба, и извършено на 05.02.2020 г. За констатираното нарушение, на ЗД [фирма] е наложена санкция в размер на 2 000 лв., като е съобразено, че нарушението е извършено повторно, тъй като за същото нарушение е съставено НП № Р-10-714/04.09.2018 г., което е влязло в сила на 05.12.2019 г.

Процесното НП е връчено на представител на дружеството на

10.07.2020 г.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 2000134 от 04.01.2021 г. по НАХД № 10119/2020 г., с което е потвърдено НП № Р-10-354/03.07.2020 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал.1, т.2 и чл. 647, ал.2 КЗ, вр. §1, т. 51 ДР на КЗ, на дружеството ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 126, ал.1, т.3, вр. чл. 312, т.1, б. Г от Делегиран регламент /ЕС/ 2015/35.

Със заповед № 3-117/12.04.2019 г., зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“ е определил служители от Дирекция „Застрахователен надзор“, които да съставят АУАН за нарушения по КЗ, сред които е и лицето, съставило АУАН № Р-06-283 от 09.04.2020 г., въз основа на който е съставено процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 2000134 от 04.01.2021 г. по НАХД № 10119/2020 г. на СРС, с което е потвърдено НП № Р-10-354/03.07.2020 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал.1, т.2 и чл. 647, ал.2 КЗ, вр. §1, т. 51 ДР на КЗ, на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 126, ал.1, т.3, вр. чл. 312, т.1, б. Г от Регламент /ЕС/ 2015/35. Санкцията е наложена за това, че застрахователят е представил тримесечен финансов отчет и тримесечни справки по чл. 4, ал.1, т.1 и т.2, б. Б от Наредба № 53/23.12.2016 г. и тримесечни справки по чл. 4, ал.1, т. 2, б Г. В за четвъртото тримесечие на 2019 г., със закъснение от 10 дни.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на

фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от ЗД [фирма], допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставеното въз основа на акта НП, с процесуалните правила за тяхното издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 16, ал.1, т. 19 ЗКФН, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП са издадени при спазване на процесуалните правила. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. След анализ на събраните по делото доказателства, настоящия състав намира, че по делото се доказва, че ЗД [фирма] като дружество, упражняващо застрахователна и презастрахователна дейност, е подало тримесечен финансов отчет и тримесечни справки по чл. 4, ал.1, т.1 и т.2, б. Б от Наредба № 53/23.12.2016 г. и тримесечни справки по чл. 4, ал.1, т. 2, б Г. В за четвъртото тримесечие на 2019 г., на 14.02.2020 г., което се установява от разпечатка от електронния портал на КФН.

Разпоредбата на чл. 126, ал. 1, т. 3 КЗ вменява задължение за застрахователите да представят за целите на финансовия надзор в КФН тримесечни отчети, справки, доклади и приложения – в сроковете по Регламент (ЕС) 2015/35. Ал. 2 на визирания текст на закона вменява задължение това да стане във формата на електронен документ, подписан с квалифициран електронен подпис съгласно изискванията на Наредбата по чл. 125, а именно Наредба № 53/23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд. Съгласно чл. 13, ал. 1 от Наредбата тримесечните отчети, доклади, справки и приложения следва да се предоставят чрез портала на страницата на КФН. Съгласно чл. 312, § 1, б. Г от регламент /ЕС/ 2015/35 образците с тримесечни количествени данни, посочени в член 304, параграф 1, буква г) от регламента, в рамките на сроковете, посочени в член 308б, параграф 7 от Директива 2009/138/ЕО, и след края на преходния период, установен в посочения член, но не по-късно от пет седмици след края на всяко съответно тримесечие. образците с тримесечни количествени данни, посочени в член 304, параграф 1, буква г) от настоящия регламент, в рамките на сроковете, посочени в член 308б, параграф 7 от Директива 2009/138/ЕО, и след края на преходния период, установен в посочения член, но не по-късно от пет седмици след края на всяко

съответно тримесечие.

В конкретния случай за четвъртото тримесечие на 2019 г. този срок е изтекъл на 04.02.2020 г., като отчетите са предоставени чрез портала на КФН на 14.02.2020 г. – със десет дни закъснение. Извършеното нарушение е санкционирано в чл. 644, ал. 2, вр. ал.1, т. 2 КЗ. Съгласно посочената норма на закона на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 – чл. 643 КЗ, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, и ако това нарушение се извърши в условията на повторност, се налага имуществена санкция от 2000 до 40 000 лв. 2000 до 40 000 лв. за юридическо лице или едноличен търговец. Наложена санкция е в минимално предвидения в закона размер – 2 000 лева. Правилно нарушението е квалифицирано като такова, извършено при повторност, тъй като за същото нарушение е наложена и друго наказание, а процесното нарушение е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-714/04.09.2018 г., което е влязло в сила на 05.12.2019 г.

В случая административнонаказващият орган правилно е ангажирал отговорността на дружеството за това, че същото не е предоставило в КФН тримесечните справки към края на четвъртото тримесечие на 2019 г. в срок, а именно – до 04.02.2020 г. Видно от доказателствата, събрани във въззивното производство, тези отчети са били предоставени в електронен вид в деловодството на КФН на 14.02.2020 г. Това обстоятелства обаче, по никакъв начин не освобождава застрахователното дружество от изпълнение на задължението си по надлежния ред в съответния срок, с който е било много добре запознато. Не може да бъде споделен изводът на районния съд, че в случая става въпрос за неспазване не на срока за подаване на справките, а на реда за това – чрез електронния портал на КФН. Именно надлежния ред за подаване на справките – чрез електронния портал на КФН е определящ за изпълнение на процесното задължение. Неспазването на този ред и подаването на съответните справки по друг начин - в деловодството на КФН, изпращането им по пощата на т.н. се приравнява на пълно неизпълнение. Въведения в чл. 13, ал. 1 от Наредбата специален ред за предоставяне на конкретните отчети, доклади, справки и приложения чрез портала на страницата на КФН, има своето разумно обяснение. В портала на КФН са имплементирани контролни механизми, които следят за некоректно попълнена информация. Ето защо в случая подадените по друг ред документи няма как да бъдат проверени дали отговарят на изискванията. Подаването на справките, докладите и приложенията за последното тримесечие на 2016г. не в определения за това ред /чрез електронния портал на КФН/, а директно в деловодството на институцията, макар и отново в електронен път, в разглеждания случай по никакъв начин не повлиява върху състава на извършеното нарушение. Предвид това, че нарушителят е юридическо лице, не следва да се обсъждат елементите от субективната страна на нарушението. Непредставянето на справките в срока, дори и да се приеме, че е свързано с грешка в реда за представянето е нарушение на изрична законова разпоредба, което не може да бъде оправдано с организационни проблеми по възлагане и изпълнение на законово вменени задължения. Безспорно административното нарушение е извършено, а причините за това са ирелевантни за фактическия състав на правната норма.

Не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Преценката на органа за

наличието на предпоставки за приложението на института на маловажния случай, не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Процесното нарушение е особено укоримо, тъй като възпрепятства упражняването на надзор на застрахователната дейност от съответния държавен орган – КФН, създава предпоставки за възникване на недоверие в стабилността и ефективността на застрахователната система в България. Законодателят е предвидил по-завишени критерии и изисквания към осъществяваната от застрахователите дейност. Извършването на застрахователни услуги е поставено под специален държавен надзор, поради което съблюдаването на законовите изисквания в тази област е изключително важно за неговата стабилност. Непредставянето на справки и доклади в срока е формално нарушение и затова не следва да се отчита настъпването или ненастъпването на вредоносен резултат, достатъчно е че същото е осъществено в обективната действителност. Видът и характерът на обществените отношения регулирани с Кодекса за застраховането, предполагат по-висока степен на обществена опасност при тяхното неизпълнение или нарушаване. Както се посочи, касае се за предварително известни на адресата задължения, които е следвало да организира дейността си по начин, че да спазва законовите срокове. Ето защо, липсват предпоставки за маловажност на извършеното от касатора нарушение. Конкретното деяние не разкрива по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с деяние от същия вид, не са налице обстоятелства, които да мотивират подобен извод. Дали процесното нарушение е първо или повторно в разглеждания случай няма отношение към въпроса за неговата маловажност. Дали то е първо, тоест дали преди него са извършвани същите или подобни нарушения от застрахователно дружество, евентуално би имало някакво значение при определяне на размера на санкцията.

В случая имуществената санкция е в предвидения от законодателя минимален размер. Поради това и искането за намаляване на наложеното наказание, преквалифицирайки го от такова по чл. 644, ал.2 КЗ, като такова по чл. 644, ал. 644, ал.1, т.1 КЗ, съдът счита за неоснователно. При определяне размера на имуществената санкция, АНО е приложил санкционната разпоредба на чл. 644, ал.1, т.2 КЗ, касаеща санкциите за ЮЛ, а не както е посочил жалбоподателя чл. 644, ал.2 КЗ. Изрично в НП е посочено, че нарушението не е извършено в условията на повторност, поради което е не е наложил санкция по чл. 644, ал.2 КЗ. Същевременно, посочената от касатора разпоредба на чл. 644, ал.1, т.1 КЗ касае глоба за физически лица, а касатора е ЮЛ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение № 20000134 от 04.01.2021 г. по НАХД № 10119/2020 г. на 136-ти състав на СРС, е правилно на основание чл. 348 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал.2 АПК, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Ответникът по касация претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид новоприетата разпоредба на чл. 63, ал.5 ЗАНН /Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г./, такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждение, съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на

80,00 лв.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20000134 от 04.01.2021 г., постановено по НАХД № 10119/2020 г., на 136 състав на СРС.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], с ЕИК[ЕИК], [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ НА** Комисията за финансов надзор сумата от 80,00 лв., направени по делото разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.